

havn, deels i Kjøbstædernes Lovgivning med Hensyn til Communevalgene. Jeg troer, at det er nødvendigt at fastholde en Grændse, og jeg kan stemme for den ene og den anden, men for Tiden har jeg kun Leilighed til at stemme for den, der er foreslaaet af Udvalget, og jeg troer ogsaa, at den ærede Minister ved nyere Overtøelse vil erkjende, at vi i Grunden staae paa samme Fod, om end Sagen kan klædes i en noget forskjellig Form.

Formanden: Den 6te Landstingsmand for 6te Kreds har Ordet.

Bloug: Jeg fraspalder Ordet.

Formanden: Den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds har Ordet.

Lehmann: Naar jeg har udtalt og her vil gjentage, at den ærede Ministers Forhold til denne Sag forekommer mig at være aldeles holdningsløs, saa er det, fordi han som Repræsentant for Regjeringen nu istemmer den Anke, som under alle de foregaaende Forhandlinger om disse Spørgsmaal, der have bestæftiget en Række af Rigsdage, fra en ganske anden Side har været gjort gjældende mod en Grundsetning, som af Regjeringen er foreslaaet og med Kongens Samtykke gjort til Lov i Danmark, den Anke nemlig, at man ikke skal dele Vælgerne i to forskjellige Corpser; denne Indvending er bleven bekæmpet af de foregaaende Regjeringer, og hvis jeg ikke husker feil, er den endogsaa ved en tidligere Leilighed bleven imødegaaet af den nuværende ærede Indenrigsminister. Det forekommer mig, at der i alt Fald i saadanne Forhold maa være en vis Continuitet i den lovgivende Magt og i Ministerierne; men i den ærede Ministers Færd synes der at vise sig en stor Løshed. Jeg har dernæst ogsaa rettet den samme Anke og rettet den personlig mod den ærede Minister, fordi han, naar han havde nogen Tvivl om, hvad der var det Rette i denne Sag, har ladet den komme til anden Behandling her, uden engang at give os Leilighed til at stemme over det, som han anseer for det Rette. — Jeg har fuldkommen rigtigt opfattet, hvad den

ærede Minister nu sigst anførte, nemlig at han ikke har erklæret, at Loven med Udvalgets Endringer ikke vil kunne vente kongelig Stadfæstelse, men at han har udtalt dette med Hensyn til det andet foreliggende Alternativ at vedtage Loven uforandret, som den er vedtagen i det andet Thing; men stiller man sig saaledes, er det i højeste Grad saavel logisk som politisk nødvendigt i alt Fald at give Thinget Leilighed til at stemme over det, som man anseer for det Rette, og ikke opstille det Alternativ, enten at vedtage Noget, som Regjeringen fraraader, eller Noget, hvorefter den endogsaa vil bruge det kongelige Veto. Forøvrigt har jeg endnu den samme Mening, som jeg ved mange Leiligheder har forsægt, at det i ethvert Tilfælde er hensigtsmæssigt i kommunale Forhold at sætte denne Grændse, og at, siden det er et gjældende Princip i alle andre kommunale Love i Landet, det da ogsaa bør opretholdes med Hensyn til Kjøbenhavn.

Indenrigsministeren: Jeg maa give den ærede næstsidste Taler (Krieger) Ret i, at der i en vis Henseende kan gjøres samme Indvending mod Regjeringens Lovforslag, som jeg gjorde med Hensyn til det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet; men der er dog den Forskjel, at ifølge det Forslag, der foreligger fra Regjeringen, deles Vælgerne ikke i to Classer, men de udgjøre derester kun een Klasse, som vælger det hele Antal Borgerrepræsentanter. Jeg finder fremdeles saameget mere Anledning til at holde paa det oprindelige Udkast, som saavel Magistraten som Borgerrepræsentanterne og de forskjellige Foreninger, som have henvendt sig til Regjeringen om at faae en Forandring i de nugældende Regler, Alle have været enige om, at en Skatteindtægt af 200 Rd. eller en aarlig Indtægt af 500 Rd. vil være den rigtige Basis for en Valgretsensus med Hensyn til Valgene af Medlemmer til Communalbestyrelsen.

Borgen: Jeg skal kun tillade mig den ganske korte Bemærkning, at, hvis man efter Udvalgets Fleertals Forslag vil vedtage dem, som have en Skatteindtægt af 1,200 Rd., vil man istedetfor $\frac{1}{5}$ faae mellem 27 og 28 pCt.,